

Revista de Montbau

Revista
independent
d'Horta Guinardó
Número 2
Any 2 Època IV
Gener 2018

SUMARI

ARQUITECTURA

L'educació en
urbanisme

Els camins de
Mundet

POESIA

Big Band

#FotoMontbau

Ciència i
tecnologia

L'AEFF fa 50
anys

HARMONIA

Un conclave de
dones sàvies

Gent del barri

Entitats, Notícies
i Bústia oberta

RESSÒ DE MONTBAU

Revista independent
d'Horta Guinardó
Número 2
Any 2 Època IV
Gener 2018

EQUIP DE REDACCIÓ

Jordi Díaz
Guille Garcia
Tony Mateo
Neus Moyano
Anna Osset
Núria Planchart
Aleix Porta
Anna Roman
Marta Sánchez
Jordi Selma
Narcís Serrats

COORDINACIÓ

Neus Moyano

COL-LABORADORS HABITUALS

Tony Mateo i
Cristina Puigdomènech:
Associació de Veïns

Jaume Duran Barquet:
Espai de música

Jordi Díaz, Guille Garcia
i Tomás Muniesa:
Ciència, tecnologia

Fernando Marzá:
Arquitectura

Aleix Porta:
Fotografia

EDICIÓ I CORRECCIÓ

Marta Hernández Pibernat

DISSENY GRÀFIC I MAQUETACIÓ

Jordi Selma
Guille Garcia

PUBLICITAT I ESPONSORITZACIÓ

Narcís Serrats
639 77 13 62
associacioveïnsmontbau@
hotmail.com

CARTES DELS LECTORS

Si voleu col·laborar en la revista, fer-nos arribar comentaris, queixes, fotos antigues o curioses del barri, etc., us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant l'adreça de correu electrònic info@ressomontbau.cat i el telèfon de l'Associació de Veïns, 639 77 13 26

DISTRIBUCIÓ DE LA REVISTA

La revista es distribueix gratuïtament a casa vostra. A més a més la podeu trobar a la Biblioteca Albert Pérez i Baró, al Local Social i a la Sala Polivalent de Montbau.

NOTA DE LA REDACCIÓ

La responsabilitat dels articles i les opinions publicats correspon de manera única i exclusiva als seus autors.

DIPÒSIT LEGAL B-18795-2017

ISSN
2565-1706

IMPRESSIÓ

DBcoop

TELÈFONS D'INTERÈS

Associació de Veïns
93 428 29 34
CAP Sant Rafael
93 428 95 41
Farmàcia Esplanada
93 428 27 29
Farmàcia Esquerrà
93 428 39 95
Farmàcia Ortopèdia
Montbau
93 428 01 94

PORTADA

L'arribada de la flama del
Canigó el Sant Joan de 1975
Arxiu AEEF

Espònsors

Amb la col·laboració de

EDITORIAL

ARQUITECTURA

La importància de l'educació en urbanisme, començant pels infants
per **Anna Fernández i Fidel Vazquez** 03

Els camins de Mundet. Un recorregut per la història del campus
per **Maria Casals** 06

POESIA

El naixement de l'Associació Musical Big Band de Montbau: "Un relat en primera persona", 2ª part
per **Jaume Duran** 10

#FotoMontbau
per **Jovan Horvat Grbic** 12

L'AEFF fa 50 anys
per **Josep Juan i Rosell** 14

MontbauMeteo.com, el temps a Montbau
per **Jordi Garcia** 17

Montbau, punt científic
per **Jordi Díaz** 18

HARMONIA

Amb veu pròpia: Un conclave de dones sàvies
Per **Romina Gómez** 19

CAP Sant Rafael 21

Protocol per a unes festes antimasclistes
per **Les JAM** 22

Gent del barri: La Cuarta Opción
per **Marta Sánchez** 24

Entitats:

AMPA CEIP ELS PINS
AMPA Escola Baloo
AMPA Escola Bressol L'Harmonia
Institut Anna Gironella de Mundet
Institut Narcís Monturiol
Universitat de Barcelona. Facultat d'Educació

Noticias de urbanismo y de gestión social en Montbau
per **Tony Mateo** 35

BÚSTIA OBERTA

Mila del Coso, la meua mare
per **Cristina Puigdomènech** 36

Comença un nou any, un any ple de bons propòsits, un any de grans projectes i un any de reptes inesperats. Un any en el qual esperem que al barri s'hi organitzin moltes coses, perquè si alguna cosa caracteritza Montbau són els seus veïns i veïnes, que any rere any troben recursos i temps per farcir d'activitats i tallers l'agenda anual del barri.

Tanmateix, aquest 2018 serà un any sense festa major, sense carnestoltes, sense botifarrades, els gegants es quedaran tancats i no sentirem les graelles, no hi haurà calçotada..., i la nostra cavalcada, la nostra petita però molt orgullosa cavalcada de Montbau, ja formarà part del passat.

Començarem l'any sense rialles alegres, sense ulls plens d'il·lusions i somnis, i les cartes plenes de desitjos i esperança de petits i grans s'hauran de lliurar a mans estranyes. No es guarniran camions, no es llançaran caramels, no donarem la clau del nostre barri, les nostres cases i els nostres cors a Ses Majestats els Reis d'Orient.

És això el que volem? És això el que es mereixen els nostres veïns i veïnes, els petits i no tan petits? Així serà si no fem pinya, així serà si no ens donem la mà, així serà si no posem el nostre gra de sorra. Les entitats i associacions del barri ens necessiten, moltes de les persones que hi ha darrere de totes aquestes activitats porten molts anys traient temps de sota les pedres, robant moments a les seves famílies i gaudint de totes aquestes festes des de l'altra banda, donant-ho tot perquè nosaltres en puguem gaudir. Ara ja els toca a ells poder-ho fer!

Ha arribat el moment que s'incorporin a les tasques organitzatives i que s'hi comprometin joves, no tan joves, veïns de tota la vida i nouvinguts.

Ha arribat el moment de donar més que rebre perquè tots aquests petits grans projectes segueixin donant vida al nostre barri, segueixin fent bategar els nostres carrers.

Us esperem a tots perquè Montbau segueixi sent aquest petit poble de qual tots estem orgullosos.

Visca les entitats i associacions del barri!
Visca Montbau!

La importància de l'educació en urbanisme, començant pels infants

Anna Fernández
Fidel Vázquez

<https://unitevamontbau.wordpress.com/>

Foto: Fidel Vázquez

L'arquitecte montbauenc Fidel Vázquez recull en el seu blog *uniteva.montbau* una interessant experiència portada a terme a l'Escola Baloo amb la professora Anna Fernández. L'article vol respondre a l'afirmació: «Ningú ens ha ensenyat a veure l'urbanisme», i algunes de les seves reflexions són:

«L'educació social en urbanisme és necessària per a la convivència democràtica a la complexa ciutat actual, i no només ha de ser una especialització d'uns estudis universitaris d'arquitectura. Com deia Jane Jacobs el 1961 respecte als nens i l'ús de l'espai públic de la ciutat, s'aprèn de l'experiència, comprovant que altres persones, amb les quals no ens uneix un particular vincle, amistat o responsabilitat formal, accepten i practiquen conjuntament amb tu un mínim de responsabilitat pública.»

Artesans \ construcció
grup d'autònoms experts \ reformes
931 621 531
\ artesansgrupats.es \ manteniments

REFORMES AL MILLOR PREU
T'ESPEREM, VINE I ET FAREM UN REGALET

SOM L'AGÈNCIA DEL BARRI
T'AJUEM A VENDRE O LLOGAR EL TEU PIS

Assessors \ venda
serveis immobiliaris \ lloguer
931 896 434 \ administració
\ assessorsbcn.com de finques

Montbau, urbanisme a l'Escola Baloo

La professora Anna Fernández ens explica aquesta iniciativa.

El curs passat, 2016-2017, el tema transversal de treball a l'Escola Baloo va ser el nostre barri i va donar lloc a diverses iniciatives que tenien Montbau com a eix central. Així, les aules tenien el nom d'alguns carrers i s'investigava la provenença dels diferents noms i per què s'havien triat; aquest també va ser el tema central del carnaval, i

igualmente es van fer treballs plàstics que interpretaven artísticament fotos de detalls captats pels alumnes i una gran maqueta de Collserola, feta cooperativament a les classes d'infantil.

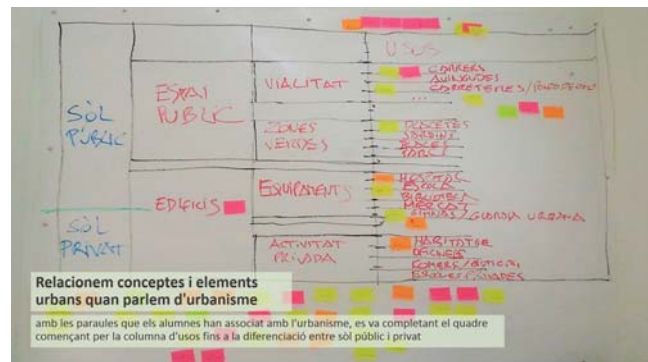
Les classes s'intercanviaven conferències sobre els diferents projectes que havien dut a terme: Puig i Cadafalch, Sorolla, Botigues de l'Esplanada i ubicació dels carrers que donaven nom a les aules.

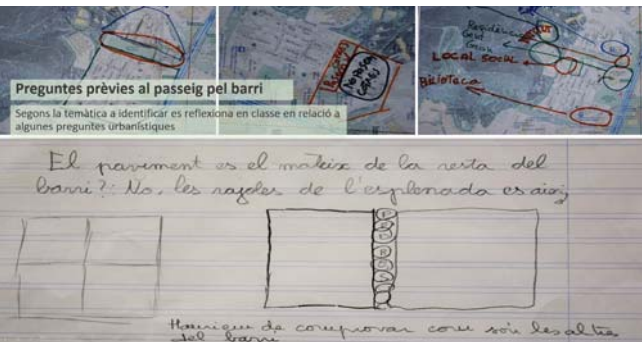
Aquest projecte no podia obviar que l'escola està ubicada en un entorn de valor arquitectònic i urbanístic, i és en aquest context que, a partir d'una conversa amb Fidel Vázquez, arquitecte i veí, vam començar a pensar en la possibilitat de fer un treball d'urbanisme, disciplina molt poc habitual a l'escola.

La idea que volíem que rebessin els alumnes és la de l'urbanisme com a espai per ser viscut, com a espai propi..., i que poguessin reconèixer, amb l'enfocament de la seva mirada, que els llocs tenen un valor per la vida que s'hi desenvolupa, que és el que dona significat a les placetes, a l'esplanada, als jardins, als equipaments.

L'urbanisme és per ser viscut, ahora que l'espai dona una qualitat a les activitats que s'hi fan. Teníem molt clar que a partir d'aquest coneixement volíem transmetre als alumnes l'amor i el respecte pel lloc on viuen o van a l'escola.

El Fidel ja havia començat a concebre aquesta idea, i la possibilitat de materialitzar-la va fer que dissenyés un bon pla de treball per als alumnes de quart de primària, amb molta implicació per part seva.

Després d'una primera sessió de sensibilització respecte a l'evolució i les transformacions del barri, vam demanar als alumnes una pluja de les paraules que ells relacionaven amb el concepte d'urbanisme, que després vam intentar classificar en una taula.

En sessions posteriors, la feina la vam fer a l'escola. Vam dividir els alumnes en cinc grups d'estudi: Primera fase, Segona fase, Jardins de Poesia, Espai públic/privat i Equipaments del barri. Tots cinc grups tenien una sèrie de qüestions que s'havien de preguntar, i per respondre'n algunes s'havia de treballar amb plànols i mapes. Això va fer que es familiaritzessin amb aquestes eines, i molts també van descobrir Google Maps o van aprendre a fer-lo servir millor.

Altres preguntes, en canvi, només podien tenir resposta *in situ*... Per aquest motiu vam fer una sortida de camp pel barri, dividits en els mateixos grups de treball, per buscar les solucions a aquestes preguntes, amb l'al·licient de poder-se fer *selfies* amb els elements o indrets objecte del seu estudi.

La sortida va ser un èxit. Vam recollir molt material gràfic i, a més de veure i trepitjar els espais, els alumnes van anar entenent alguns aspectes de l'urbanisme del barri.

Per acabar, el Fidel va sintetitzar en una presentació final el treball que s'havia fet, i els nens i les nenes de quart se'l van fer seu i el van saber explicar a altres alumnes, els de tercer, als seus pares i inclús a un grup de mestres i directors d'escoles avançades que feien una trobada al nostre centre.

Com a mestres de l'Escola Baloo, ens ha agradat el caràcter innovador de la proposta; d'una banda per la metodologia, amb treball en grups cooperatius, treball amb material real (plànols i mapes), utilització de noves tecnologies (Google Maps) i treball de camp en la sortida al barri; d'altra banda, ens ha interessat molt el tema del projecte, l'urbanisme, que molt poques vegades s'ensenya a «veure'l». Ha estat molt gratificant veure els alumnes implicats en el seu entorn proper i en el coneixement d'aquest entorn, així com fer créixer el seu sentiment de pertinença i alhora compartir el d'estima per Montbau.

Els camins de Mundet

Un recorregut per la història del campus

Maria Casals

Imatges cedides per José Luis Roig i José Manuel Tames

Exposició amb motiu dels 60 anys de la inauguració de les Llars Mundet

Els fets que han tingut lloc al llarg del temps a Mundet i els diferents usos que han tingut els edificis del recinte formen part d'una memòria històrica que va més enllà del campus i que, en general, és poc coneguda per moltes de les persones que cada dia fan ús d'aquestes instal·lacions.

L'exposició «Els camins de Mundet» ha volgut fer aflorar aquesta memòria històrica i contribuir a difondre-la, i ha volgut ser, també, un petit homenatge a totes les persones la vida de les quals va transcórrer, en algun moment, a Mundet. A través de textos i fotografies antigues de gran format, l'exposició ofereix un recorregut pels diferents moments de la història del recinte i recorda fets i personatges, sovint desconeguts, relacionats amb el campus: el camp de presoners de guerra de l'Edifici de Llevant, l'ús del Palau de les Hores com a residència del president Companys durant la guerra, el refugi antiaeri i, sobretot, la història de les Llars Anna Gironella, inaugurades pel general Franco el 14 d'octubre del 1957.

Les Llars Mundet van ser la residència on van viure centenars de nens i nenes orfes o provinents de famílies sense recursos. Precisament dos d'ells, José Luis Roig i José Manuel Tames, són els que han fet possible la part més important de l'exposició, ja que hi han aportat algunes de les fotografies més significatives i també el seu testimoni. Els Serveis Lingüístics de la UB al campus han partit d'aquest testimoni, i de l'obra de la professora de la UB Gemma Tribó *El campus de Mundet. Un entorn per descobrir*, per crear aquesta exposició.

Imatge cedida per José Luis Roig i José Manuel Tames. Recordar es viure. Mundet: un pequeño mundo.

La història

L'any 1802 es va crear al carrer de Montalegre de Barcelona, al barri del Raval, la Casa de la Caritat, destinada a pobres i captaires. A principis del segle xx ja tenia diverses propietats al barri d'Horta, mentre que al Raval patia greus problemes d'espai. L'any 1927 la Casa de la Caritat va comprar una finca més a Horta i va aprovar el projecte de l'arquitecte Joan Rubió, que va planificar la construcció d'un únic i gran edifici integrat per tres pavellons: Llevant, Central i Ponent.

La magnitud del projecte va alentir molt les obres, de manera que vuit anys més tard només s'havia construït el pavelló de Llevant. I aleshores va sorgir un altre problema: l'inici de la Guerra Civil.

Durant tres anys l'edifici va quedar abandonat, però el 1939 va ser utilitzat com a camp de concentració per l'exèrcit de Franco. Va ser l'anomenat «Camp de concentració de presoners de Sant Joan d'Horta».

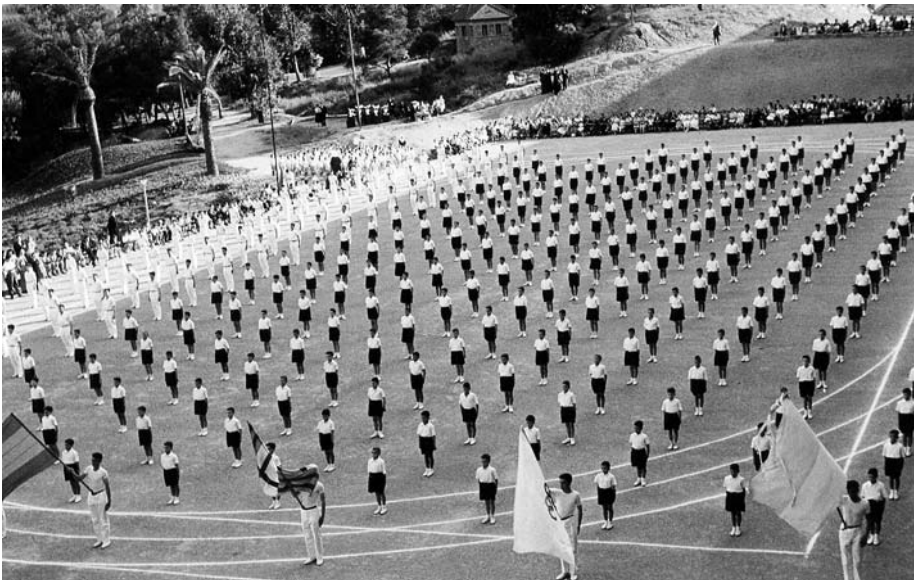
El 1953 es replanteja el projecte inicial, del 1928. Però falten diners i la Diputació fa una crida a la col·laboració de particulars. Responent a aquesta crida, el matrimoni format per l'industrial Artur Mundet i Anna Gironella fa una donació decisiva: 40 milions de pessetes.

El 14 d'octubre del 1957 el general Franco i la seva dona inauguren a Mundet la nova seu de la Casa de la Caritat, oficialment anomenada Hogares Ana Gironella de Mundet. D'aquesta manera culminava un projecte iniciat el 1928 i que havia trigat gairebé trenta anys a ser una realitat.

Les Llars Anna Gironella de Mundet

Les Llars Anna Gironella, inaugurades el 1957, es van fer per acollir-hi persones grans i també nens i nenes orfes o provinents de famílies amb molt pocs recursos. Van funcionar fins al principi dels anys vuitanta. Eren una mena de ciutat jardí amb diversos edificis, cadascun amb un ús específic, entre els quals un teatre i una església. També hi havia una zona esportiva i un taller escola per a nois on s'ensenyava electricitat, mecànica i lampisteria.

Els darrers anys

Als anys 60 hi ha un canvi d'escenari econòmic i social, i també d'hàbits socials. Un d'aquests canvis és el control de la natalitat. Com a conseqüència, decreix el nombre de nens abandonats i, per tant, d'interns als diversos centres.

El 1982 la Diputació aconsella canviar el model organitzatiu dels internats. S'aprova la reestructuració i finalment es tanquen les llars infantils. El 1991 la Diputació cedeix les instal·lacions de Mundet a la Universitat de Barcelona. Així s'origina el campus de la Vall d'Hebron, l'actual campus de Mundet.

Dates: del 2 al 31 d'octubre del 2017

Lloc: CRAI Mundet

Organitza: SL – Xarxa de Dinamització Lingüística i Cultural del campus de Mundet

93 348 54 70
C/ ROIG I SOLÉ, 31

EL LOCAL SOCIAL

BAR · RESTAURANT
MENÚ SETMANAL
TAPEO
PLATS ESPECIALS PER ENCARREC

LA TEVA
Perruqueria

c/ Rubió i Balaguer 83, botiga 6 - 08035 Barcelona - T 934 287 370

Facebook latevapelu Instagram latevaperruqueria

El naixement de l'Associació Musical Big Band de Montbau: «Un relat en primera persona»

2a part

Jaume Duran

Foto: Sala Polivalent de Montbau

I encara a principis del 2011 s'havia de produir un altre fet crucial.

Feia temps que vàiem convenient dotar la Big Band d'alguna mena de concreció jurídica, i amb aquest fi se'ns acudí convertir-la en associació musical. La vam inscriure al registre d'entitats aquell mes de gener, i al març se'ns entregà la resolució amb l'aprovació corresponent. Així naixia l'Associació Musical Big Band de Montbau, amb l'objectiu inicial i immediat d'emparar les activitats de la Big Band, encara lluny dels objectius que avui dia tenim plantejats –i en alguns casos assolits– com a entitat. Més avall explicaré per què el fet d'haver-nos constituït en associació va arribar a tenir una importància cabdal, malgrat que en aquell moment no ho sabéssim.

Seguim a l'any 2011. Any d'eleccions municipals. La formació política que assolí el poder municipal, CiU, portava en el seu programa electoral la remodelació de l'antic gimnàs. Efectivament, aquesta promesa electoral es concretà, i aquell mateix estiu començaren les obres de remodelació. Ens veiérem apartats, per aquest motiu, de l'espai on transcorrien les nostres activitats, bàsicament d'assaig. Sortosament, l'Associació de Veïns ens obrí les portes del seu local social per cobrir les nostres necessitats immediates. Hi havia incertesa pel que feia a la nostra presència futura al vell gimnàs. No sabíem què se'n derivaria, de la intervenció i la presència de l'Ajuntament en aquell vell equipament, semioblidat durant tant de temps. Desconeixíem completament els plans de futur de l'administració i com ens afectarien.

La sorpresa agradable fou que des del Districte es decidí que els col·lectius que havien tingut presència al gimnàs desenvolupant-hi alguna activitat podrien seguir-hi treballant normalment, sempre que estiguessin legalment constituïts com a associació. I nosaltres ho estàvem! I no solament això: en ser associació podríem gestionar l'ús de l'equipament, juntament amb l'Associació Excursionista (AEEF) i l'Associació de Veïns. Quantes vegades

ens hem congratulat d'haver pres la decisió de constituir-nos com a associació!

De la nit al dia ens trobàvem amb la capacitat de decidir sobre un espai amb escenari, ben equipat, amb enormes possibilitats de fer-hi coses. De seguida ens va semblar que teníem l'obligació d'impulsar activitats obertes a tothom, i no solament aprofitar l'espai per a un ús limitat a les necessitats de la Big Band. A més de creure que en teníem l'obligació, a sobre en teníem moltes ganes.

D'aquesta manera naixia la idea d'organitzar concerts, de portar grups de música perquè hi actuessin, de manera regular. Això és el que ha sigut Jazz al Gimnazz. Hem pogut gaudir –i fer gaudir– de la presència de noms importants del panorama jazzístic a preus summament assequibles. També hem impulsat tallers oberts al públic. I encara hi ha una llista més llarga d'activitats que ens agradaria, algun dia, poder implementar. Conferències, music-fòrums, col·loquis. Tot relacionat amb la música i amb les seves múltiples implicacions culturals.

Estem contents de l'acollida que han tingut, des del primer moment, les nostres activitats a Montbau. De fet, avui dia Jazz al Gimnazz ja transcendeix els límits estrictes del barri i és referència dins del món professional a escala catalana. També estem contents i agraïts pel suport que han mostrat els responsables municipals del Districte, tant en l'anterior etapa com en l'actual. El suport, vingui d'on vingui, ajuda, anima i estimula.

Vaig venir al barri, com he dit en començar, i no hi coneixia ningú. Vint anys després, puc dir que tampoc em podia imaginar que tindria l'oportunitat de participar d'un relat com el que he explicat, braç a braç amb les persones que he citat i havent tingut l'oportunitat de conèixer-ne moltes d'altres amb qui ha valgut molt la pena de col·laborar, fent valer interessos i sensibilitats compartides –confluents, com es diu avui.

No vull acabar sense dir que hi ha una història anterior a aquesta exposició de fets que mereix no ser oblidada, però de la qual jo no puc parlar. Em refereixo a la gènesi de la Big Band de Montbau, a la primeríssima acció fundacional que va dur un projecte musical com aquest a existir a Montbau. Tant de bo alguns dels iniciadors ens en puguin explicar la història, d'una manera o una altra. Si me l'expliquessin a mi, jo la podria posar damunt d'un paper, com he fet aquí, amb molt de gust.

Poesia

#FotoMontbau

Jovan Horvat Grbic

www.jovanhorvath.com

Jovan Horvat Grbic és músic, fotògraf i veí de Montbau.

Ha fet una quarantena d'exposicions a Espanya, França, Suïssa i Sèrbia, on va néixer. Fa més de deu anys que imparteix cursos de tècnica fotogràfica en diversos centres de Barcelona i ara els fa a Montbau, a la Sala Polivalent.

Aquesta composició immortalitza la nevada del 2013.

*Aquesta és una peça creada
des de l'actitud romàntica
d'atorgar preeminència als mo-
ments excepcionals de la vida.*

L'AEEF fa 50 anys

Josep Juan i Rosell

Campaments de Setmana Santa, 1971

Fotografies: Arxiu AEEF

L'AEEF va néixer l'any 1967, arran de la introducció de l'escoltisme a Montbau. Els dos principals promotors van ser l'Andreu Burguera i en Josep Pérez. En aquells temps, el govern pretenia controlar totes les associacions perquè no fessin el que en deien «actividades contra el règimen», i per tant quan es volia constituir una associació s'havia de sol·licitar permís adjuntant tota la documentació que definia l'entitat: finalitat, estatuts, nom dels membres de la junta, etc. Per a la posada en marxa de l'Agrupament Escolta, que s'havia de dir Pompeu Fabra (entre altres coses, un exiliat), es va trobar la solució d'utilitzar una associació que ja funcionava «legalment», que era l'Associació Excursionista d'Etnografia i Folklore, amb seu al carrer Avinyó de Barcelona, i a Montbau es va crear una «delegació» d'aquella entitat. Així, l'Agrupament Escolta Pompeu Fabra, amb en Josep com a cap, era una secció de la delegació de l'AEEF a Montbau, presidida per l'Andreu.

L'entitat no va tenir seu fins dos anys més tard, i mentrestant les reunions es feien en cases particulars i l'activitat al carrer i a la muntanya, fins que el 1969 es va aconseguir tenir un local al carrer Mímica número 9, que es va arranjar amb la col·laboració de tots els socis. El 1970 l'entitat va ser colpejada per una tragèdia quan en una activitat de piragüisme hi va haver un accident en el qual va morir la Conxi Manero, una noia de 13 anys.

Bateig de la Justina, Festa Major, 2011

En aquells moments d'efervescència social i cultural, aviat es va constituir l'Esbart Joan Rigall com a nova secció (1971), i s'hi van afegir altres activitats, com l'esquí i el teatre. També el 1971, en ocasió del mil·lenari de l'abat Oliva, l'Agrupament va portar la Flama del Canigó a Montbau; així, Montbau va ser el barri on hi va haver la primera foguera de Barcelona encesa amb aquesta flama.

El 1975 assumeix la presidència de l'AEEF en Josep Maria Novell; en aquells temps es viu la Transició amb molta intensitat. El 1977 l'entitat canvia de local i passa a l'actual seu del carrer Sorolla 14; un altre cop el local s'arranja amb la col·laboració de tots els socis.

El 1979 assumeix la presidència de l'AEEF l'Higini Juan. Els interessos i les edats dels nois del barri canvien, i per tant les diferents seccions es van adaptant a la

nova situació. L'Agrupament va perdre embranzida a favor de l'Esbart, neixen noves seccions, com la de les visites culturals, i el teatre arriba al seu màxim nivell.

A partir del 1982 s'organitzen les trobades d'esbarts infantils, veritable icona de l'entitat: se'n van celebrar 12 edicions seguides i 3 més en anys alterns. En les trobades hi van arribar a participar 40 esbarts, amb 2.500 dansaires, que per un dia omplien Montbau de festa i de folklore.

El 1983 va assumir la presidència de l'AEEF en German Jorba, i el 1985 el va substituir l'Antonio Tomàs. El 1989 va tornar a ser president l'Higini Juan. En aquests períodes l'excursionisme i l'esquí pràcticament havien desaparegut i el teatre es feia en col·laboració amb el quadre escènic de Montcada, mentre que l'Esbart, les visites culturals i l'assistència a concerts i teatres funcionaven a tot rendiment.

Fabricació de tot tipus de finestres
Tancaments metàl·lics
Persianes, mosquiteres, reixes
Motorització
Mampares de bany

Oficina/Taller: L'Harmonia, 11
08035 Barcelona
www.sanklar1.com
sanklar1@gmail.com

Tel: 93 428 29 52

El 1990 l'entitat rep el Diploma d'Honor de la Porta dels Països Catalans, el 1991 l'Agrupament d'Esbarts Dansaires atorga el Trofeu de l'Agrupament a l'Esbart Joan Rigall, i el mateix 1991 el Districte li atorga el Premi Horta-Guinardó. Els dos fets cabdals de l'època, la caiguda de l'URSS i la celebració dels Jocs Olímpics a Barcelona, també van ser seguits per l'entitat amb molt d'interès.

El 1993 arrenca la secció de tir amb arc, molt popular a la germana AEEF del carrer Avinyó, i activitats com el Carnestoltes, la festa de Sant Jordi, la festa de Sant Joan, l'Onze de Setembre, la Festa Major de Montbau, la Castanyada i el Caga Tió sempre es van mantenir.

El 1994 l'Eduard Castell Miró assumeix la presidència de l'entitat i el 1995 el substitueix en Lluís Bou. L'activitat continua i es creen noves seccions, com les de clas-

ses d'informàtica i d'anglès, jocs de rol, escafandrisme, cicles de conferències, balls de saló i taitxitxuan, i es participa en reivindicacions del barri, com la que reclamava les escales mecàniques, i en tota mena d'activitats, com ara la Cavalcada de Reis, les Mostres d'Entitats, la Dansa del Ventre, les calçotades populars del barri, etc.

El 2005 s'inicien les Aules de Cultura per a la Gent Gran de Montbau, i el 2009 es constitueix el Grup de Grallers i Tabals, embrió de la colla gegantera, que tindrà els seus punts àlgids el 2010, amb el bateig del gegant Cebrià, i el 2011, amb els de la geganta Justina i els gegantons Roger el Bomber i Aniol.

A partir del 2012 l'Antoni Sànchez és el president de l'AEEF, i l'activitat continua.

25è aniversari de l'esbart, Sant Jordi, 1991

MontbauMeteo.com, el temps a Montbau

Jordi García

www.montbaumeteo.com

Foto: Jordi Campos

Els montbauencs ja sabem si cal agafar la jaqueta o el paraigua abans de sortir de casa o no!

Vaig començar el projecte de Montbau Meteo amb ganes de muntar un servei útil per a la gent i alhora cobrir reptes personals en dos temes que sempre m'han inquietat, la informàtica i la meteorologia.

Val a dir que la predicció no és el meu punt fort, així que el projecte té com a objectiu observar i registrar tot el que pugui estar vinculat amb la meteorologia al nostre barri per després poder-ho explicar. Simplement soc un observador del temps i intento arribar a tothom que hi pugui estar interessat amb la immediatesa a què les noves tecnologies ens han acostumat.

És molt gratificant veure que un projecte fet amb més bona intenció que no pas coneixements (no soc ni meteoròleg ni informàtic) és utilitzat diàriament pels veïns del barri i que fins i tot es fa servir com a eina de treball en escoles del barri, en l'assignatura de medi natural de cinquè de primària.

Visca Montbau, ploqui o nevi!

Montbau, punt científic

Jordi Díaz

Foto: Jordi Díaz

Aquest mes de novembre Montbau es va convertir en punt científic i es va unir a la setmana de la ciència que cada any organitza la Fundació Catalana per a la Recerca.

La Sala Polivalent de Montbau va organitzar la xerrada titulada «Nanotecnologia per salvar vides. La medicina del futur». S'hi va parlar dels avenços en el camp de les ciències de la salut per millorar la qualitat de vida gràcies a les teràpies alternatives, que permeten afrontar malalties considerades fins no fa gaires anys com a incurables. La nanomedicina és una nova disciplina mèdica que permetrà prevenir i tractar malalties mitjançant tècniques fins fa poc desconegudes. La revolució de la medicina tan sols acaba de començar. La conferència la va impartir la Mara Carmona, microbiòloga de la UAB. Aquesta acció es va complementar amb l'exposició «Nanokomik», que es va mostrar a la biblioteca de Montbau també durant el mes de novembre. L'exposi-

ció, en forma de còmic científic, parla de nanotecnologia a través d'uns personatges dissenyats pel centre Nanogune de Donosti.

També es va unir a la setmana de la ciència l'Escola Baloo amb una Festa de la Ciència, organitzada per l'AMPA científica de l'escola, en la qual es van combinar tallers de física, química i altres disciplines, i també hi vam poder veure com viuen els insectes. La companyia professional Javier Villena va fer un conte científic, i per últim les mateixes famílies van compartir jocs científics i tecnològics propis.

Per complementar aquesta activitat, durant el període de Nadal s'ha fet, en col·laboració amb la companyia Javier Villena i la universitat, una obra de teatre nanocientífic titulada *Nanoland*, que ja s'ha estrenat amb èxit al Teatre Jovenut de l'Hospitalet.

Amb totes aquestes accions volem fer de Montbau un punt científic, perquè la ciència formi part de les activitats culturals del barri. Seguirem treballant perquè Montbau entri en el programa Ciència Ciutadana als Barris de la ciutat de Barcelona. Per al 2018 ja estem dissenyant més accions amb la Sala Polivalent; us mantindrem informats.

Un conclave de dones sàvies

Romina Gómez

Foto: Rita Vera

El grup de suport a la lactància del CAP Sant Rafael va néixer fa quatre anys amb l'objectiu de proporcionar un espai de trobada, assessorament i suport per a les mares que decideixen alletar els seus fills i per a les seves famílies.

Cada setmana es posen en comú les experiències de les participants, mares que han tingut un nadó i volen alletar-lo. L'activitat del grup té un efecte terapèutic molt valuós, donat que aconseguix que les mares no se sentin soles davant les seves dificultats i estableixin entre elles relacions d'amistat i vincles. Aquesta mena d'iniciatives són imprescindibles per sentir-se acompanyades en un moment tan important com és el del naixement d'un fill que, tot i que és de gran felicitat, suposa canvis profunds en la vida de les famílies.

De vegades, els obstacles per alletar de manera satisfactòria (dolor i clivelles als mugrons, nadons que no guanyen pes, etc.), la manca de suport social, familiar i sanitari i les escasses experiències d'altres mares alletant al nostre entorn, fan que l'establiment de la lactància materna pugui esdevenir un factor extremadament estressant. Són moltes les famílies que expressen que passar pel grup de suport les ha ajudat a gaudir del procés, a fer una lactància més prolongada, obtenir informació més acurada, esvaïr certs mites i conèixer altres persones amb qui compartir l'experiència.

La Sílvia G. Guirado és una d'aquestes mares i va descriure el seu camí amb aquest *Petit relat sobre lactància*:

«Diuen que, quan una dona es transforma en mare, desenvolupa uns superpoders únics: viure i somriure sense pràcticament haver dormit, desenvolupar una paciència infinita, interpretar els gestos del nadó fins a entendre

què necessita; entre aquests superpoders n'hi ha un d'espectacular: ser capaç d'alimentar-lo. Aquesta és la teoria, però de vegades no es compleix.

Quan va néixer la petita de la narradora d'aquest relat, les coses no van ser com havia esperat i no podia alletar la seva criatura. Era possible que ella no hagués estat beneïda amb aquell superpoder?

El va buscar per tot arreu, però era incapaç de trobar-lo i es va sumir en una certa tristesa. Sabia que al món en què vivia no era necessari aquell poder perquè la seva filla pogués sobreviure, que hi havia alternatives per veure-la créixer, no com en societats ancestrals o en d'altres d'actuals. Tanmateix, ella sentia que no podia defallir en la recerca d'aquell poder, no perquè volgués convertir-se en una heroïna –totes les mares ho són, independentment de com alimentin els seus fills–, sinó perquè simplement volia regalar aquell elixir de vida a la seva petita.

Al cap de de molt buscar, quan ja gairebé es donava per vençuda, va trobar, per casualitat, un conclave de dones sàvies i intel·ligents. Elles li van recordar que el seu poder seguia intacte en algun racó del seu interior i van decidir ajudar-la en aquell camí fins a trobar de nou la fe perduda en els seus pits com a donadors de vida. El camí no va ser fàcil, atès que moltes proves van haver de superar tant el nadó com la mare, però així va ser com al norantè dia des del naixement de la seva petita, aquella dona va recuperar completament el seu poder i, el més important, la seva capacitat de creure en ella mateixa i en els processos naturals de la vida.

I és que aquest ajut i aquest assessorament existeixen. Nosaltres vam trobar-lo amb el meravellós grup de lactància del CAP Sant Rafael. Em sento molt afortunada per haver trobat un espai on m'han aconsellat amb afecte i respecte fins a aconseguir el que desitjava. El primer dia hi vaig entrar amb llàgrimes als ulls per la tristesa i la desorientació que m'envaïen. L'últim també vaig plorar, però aquest cop d'agraïment per tot el que havia viscut i compartit. La Nadia i jo estem infinitament agraïdes a les nostres fades padrines particulars d'aquest conte, la doctora Hortensia i la infermera Romina, i a tot l'equip del servei de pediatria del CAP Sant Rafael, pel seu suport a la lactància materna des del respecte, i també a totes les meravelloses mares que ens han acompanyat i ens han donat suport en tot moment i de les quals tant he après.»

El grup, coordinat per la pediatra Hortensia Vallverdú i la infermera Romina Gómez, es reuneix cada dimecres al CAP Sant Rafael d'11.30 h a 13 h; l'assistència és lliure i gratuïta, i està oberta a qualsevol persona interessada a plantejar dubtes i compartir alegries i dificultats relacionades amb la lactància.

CAP SANT RAFAEL

Pg de la Vall d'Hebron 107-117. 08035 Barcelona

934289541

Telèfon programació de visites: 933268901

El centre d'atenció primària en salut és la porta d'accés al sistema nacional de salut. Al CAP hi desenvolupen la seva feina els diferents professionals de la medicina de família i comunitària, pediatria, infermeria, treball social, odontologia, personal de gestió i serveis i auxiliars d'infermeria.

Voldríem destacar alguns dels serveis propis del CAP que donen un valor afegit a l'atenció de l'equip.

- Equip ATDOM: L'equip d'atenció domiciliària a aquelles persones que per diferents motius no es poden desplaçar fins al CAP. L'equip està format per metges, infermeres, gestora de casos, treballadora social sanitària i personal de gestió i serveis.
- El grup de suport a la lactància materna: És un espai que vol acollir i acompanyar en l'experiència de l'alletament matern les famílies que acaben de tenir un fill.
- El grup de massatge infantil (1 a 4 mesos): Al grup s'hi ensenyen diverses tècniques de massatge infantil alhora que es comparteixen experiències de la criança dels fills.
- El taller d'iniciació a la marxa nòrdica: És un taller on s'aprèn la tècnica de caminar amb bastons. La marxa nòrdica és una activitat física que aporta molts més beneficis que caminar sense bastons. Es fan 5 sessions i després es pot continuar l'activitat amb les sortides setmanals de l'Associació de Marxa Nòrdica CAP Sant Rafael.
- Programa Salut i Escola i Vacunacions Escolars: Té l'objectiu d'apropar els serveis de salut als centres docents i als adolescents per promoure hàbits de vida saludable, reduir els comportaments de risc per a la salut i detectar precoçment problemes de salut a fi d'intervenir-hi com més aviat millor. Aquest programa el porten les infermeres de pediatria del CAP en instituts de la zona. També duem a terme les vacunacions a les escoles del barri.
- Grup de prediabètics: Aquest any s'ha iniciat el grup de prediabètics, en el qual es treballen els hàbits i els estils de vida d'aquelles persones que tenen el risc d'acabar sent diabètiques.
- Tallers grupals antitabac: S'organitzen grups per assessorar i acompanyar aquelles persones que volen deixar de fumar.
- El projecte de salut comunitària Acompanyats, dirigit a persones de més de 75 anys amb un cert aïllament social o sentiment de soledat. Mensualment s'organitzen activitats al CAP i a les diverses entitats del barri que participen en el projecte.

Si voleu estar informats sobre les activitats del CAP Sant Rafael i sobre consells de salut, us animem a consultar el blog del CAP Sant Rafael:

<https://capsantrafaelbcn.wordpress.com/>

Protocol per a unes festes antimasclistes

JAM

Il·lustració: Tres voltes rebel

Una agressió és un abús de poder d'una persona sobre una altra: no és un malentès, ni un conflicte

Una de les inquietuds que van aparèixer dins de la JAM va ser possibilitar unes festes majors en què les dones poguessin sentir-se més segures, i alhora reivindicar espais lliures d'agressions sexistes, racistes, islamòfobes i contra el col·lectiu LGTBI.

A partir d'aquesta idea vam formar-nos en el tema, aprofitant que fèiem unes jornades alternatives amb l'Assemblea de Joves de la Teixonera. En aquestes jornades vam dedicar una tarda sencera a tractar les agressions masclistes que es podien donar en les nostres festes.

Totes les noies que formem part de l'assemblea ens hem sentit oprimides pel patriarcat en espais de festa. Arran d'aquesta observació, vam iniciar un protocol per saber com actuar en aquestes situacions que nosaltres mateixes hem patit.

L'objectiu principal és l'apoderament de la persona agredida, i, per tant, aquest protocol neix com un mecanisme de protecció transversal de l'espai, però sense menystenir mai la decisió de la persona que pateix l'agressió

Les bases del protocol es fonamenten a erradicar tot tipus d'abusos, tant verbals com sexuals, i actituds inapropiades cap a les dones que són a la festa. A part d'aplicar el protocol a les nostres festes, vam instaurar el Punt Lila, per tenir un espai de referència on acudir en cas que es produeixi qualsevol situació d'assetjament, a part d'informar i conscienciar les persones assistents.

Premisses

- Res justifica una agressió (ni les drogues, ni el vestuari, etc.).
- Una agressió és quan algú es sent agredit/da: cadascú té els seus límits, que són variables en funció de les vivències de cada persona. No és legítim qüestionar els límits de l'altre.
- Totes i tots podem ser agressors/es: totes i tots podem traspassar els límits de l'altra persona, ja que aquests són subjectius. És el que cadascú sent.
- Hem de recordar que ens socialitzem en un sistema patriarcal. El patriarcat és un sistema de relacions de poder en què el rol masculí té el privilegi.
- El sistema patriarcal atorga una situació privilegiada a les persones socialitzades com a homes. Des d'aquesta lògica, els homes tenen atorgats uns drets sobre les dones que els situen en una posició de superioritat. Això no vol dir que tots els homes exercixin el poder que els és atorgat, però sí que es poden creure amb dret a exercir-lo.
- Una agressió és un abús de poder d'una persona sobre una altra: no és un malentès, ni un conflicte.
- Hem d'actuar sempre amb el consentiment de la persona agredida, respectar la seva decisió personal i política.
- L'objectiu principal és l'apoderament de la persona agredida i, per tant, aquest protocol neix com a mecanisme de protecció transversal de l'espai, però sense menystenir mai la decisió de la persona que pateix l'agressió.

La Cuarta Opción

Marta Sánchez

Il·lustració: Lucía Gómez Serra

Tras la decisión de «la Basi» de traspasar el colmado, mantener el extenso horario al que nos tenía acostumbrados no iba a resultar fácil..., hasta que llegaron ellos tres para igualarlo e incluso superarlo. Ni «Basi-Paki», ni «Los Pakis»: son «La Cuarta Opción».

Nawaz, de 25 años, el más joven y hablador de los tres, me explica que vienen de Sialkot, una ciudad de unos 920.000 habitantes al noreste de Pakistán. También me cuenta que salió de allí con tan solo 18 años para ir a estudiar a Londres y que,

tras un par de años, continuó su aventura en Barcelona.

Nawaz tiene cuatro hermanos, y precisamente en octubre viajó a Pakistán para asistir a la boda de su hermana. Tiene pasión por ella; me enseña orgulloso las fotos y el traje de novia que le regaló. Es lo que más echa de menos, a su familia. Aun así, lo tiene claro: a Pakistán solo volverá de vacaciones; tras cinco años, ya no se marcha de aquí.

Imran, de 39 años, es el mediano y lleva en nuestro país 10 años. Su mujer y sus hijos siguen viviendo en Sialkot. Acostumbrado a la distancia, tiene asumido que no es viable traer a su familia, no con un solo sueldo. Se conforma, y se le iluminan los ojos cuando le digo que tiene unos hijos preciosos.

A Imran le gustaría aprender a hablar mejor el español y el catalán y me pregunta si hay alguna escuela para adultos cerca.

El que completa el trío es Tanveer, de 42 años, que lleva 17 en España y que ahora está pasando una temporada en su país.

Marta: ¿Cómo habéis acabado trabajando en un colmado en Montbau?

Nawaz: El dueño es también de Sialkot. Ya era amigo nuestro allí.

M.: ¿Qué parentesco tenéis con los pakistaníes del colmado de la calle Arquitectura?

N.: Ja, ja, ja, ninguno. Ellos son indios.

(Le confieso que pensaba que eran pakistaníes, y me dice que ellos son mucho más guapos.)

M.: ¿Os gusta Montbau?

Imran: Síiii. Montbau es muy tranquilo, se respira aire fresco, me gusta que haya árboles y la gente es muy amable.

M.: Son míticas vuestras partidas de críquet en la calle Benlliure, frente a la tienda. ¿Quién de los tres juega mejor?

I.: Sin ninguna duda, Nawaz.

Me alegra haber charlado con ellos un buen rato. Haber escuchado historias de su país y su familia. Sentir la ambición de Nawaz y la ternura de Imran. Son buena gente, trabajadores, y están orgullosos de ser *pakis* y contentos de trabajar en nuestro barrio.

Bienvenidos a Montbau.

*Cuarta Opción
C/ Benlliure, 19
08035 Barcelona
Tel. 93 428 23 54*

Abierto de 9:00 a 22:30 h.

L'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'Escola Baloo és una associació sense ànim de lucre que desenvolupa la seva activitat prenent com a marc de referència el respecte absolut pels drets fonamentals dels nens. És per això que el funcionament de l'associació es basa en tres pilars fonamentals: el respecte pels drets dels infants, la integració de totes les famílies que formen part de la nostra escola i la transparència en el funcionament de la nostra associació.

Tota l'activitat de l'AMPA es desenvolupa en tres grans àrees, organitzades en comissions de treball que tracten els diferents temes de manera específica: l'àrea de famílies, l'àrea de serveis i l'àrea de comunicació.

Dins l'àrea de famílies hi ha la comissió escola de pares, que, amb l'objectiu de donar eines a tots els pares i mares del centre en l'àmbit de l'educació dels seus fills i perquè puguin participar en la millora de la qualitat educativa, organitza xerrades i esdeveniments que ens ajuden en aquesta tasca. La comissió de festes gestiona l'aspecte més lúdic de l'AMPA i s'encarrega de l'organització d'activitats com ara la sortida a Sant Medir o la festa major de l'escola. En un afany de col·laborar amb el projecte educatiu de l'escola, recentment es va crear la comissió científica, destinada a promoure el coneixement científic a l'escola.

L'àrea de serveis es vertebrava mitjançant la comissió d'activitats extraescolars, que contribueix amb la seva labor a millorar els aspectes lúdics i creatius de l'educació dels nostres fills i filles, i també a la introducció de nous esports i activitats per afavorir l'establiment d'hàbits de vida saludables. La comissió de menjador col·labora amb l'escola per millorar el dia a dia del menjador. Finalment, la comissió econòmica és l'encarregada de gestionar els diners de l'AMPA.

Ens preocupa que la informació sobre l'AMPA estigui actualitzada i que es rebi amb prou antelació. D'això se n'encarrega l'àrea de comunicació.

Tot això no seria possible sense la col·laboració dels pares i les mares que dediquen part del seu temps a col·laborar en les activitats de l'AMPA, i que aporten així un granet de sorra vital perquè la nostra escola sigui una gran escola.

AMPA Escola Bressol L'Harmonia

L'Escola Bressol L'Harmonia és una petita gran família formada per educadores, cuineres, personal de neteja i un bon grapat de nens i nenes d'entre 4 mesos i 3 anys, un espai acollidor per acompanyar els infants durant un període curt però importantíssim de les seves vides. I en algun lloc, entrant i sortint, creuant salutacions entre presses i emocions, hi som els pares i les mares, avis i àvies, tiets i tietes, germans grans, cangurs...; una fauna d'allò més variada que els portem i recollim cada dia. Tot i que no resulta fàcil lligar un grup denominat AMPA al voltant d'aquesta realitat, ho intentem, any rere any, i aconseguim que alguns projectes es facin realitat amb l'ajut absolutament interessat de tots els qui volem el millor per a aquests petits tresors que ens acompanyen.

Ja fa uns quants anys que hi ha un servei de biblioteca setmanal, amb contes de totes menes i colors per als petits i uns quants llibres per als adults més o menys desesperats en aquest procés de criança. Un cop a la setmana, una antiga mare de l'escola bressol fa un fabulós taller de música i dansa en família. A l'abril arriba la puntual representació popular de la llegenda de Sant Jordi, en la qual participen pares, mares i germans. Aquest any, a més a més, amb l'equip pedagògic s'ha aconseguit reunir una bona colla de col·laboradors en la primera (que segur que no serà l'única) trobada de millora de l'entorn de l'escola bressol, i els resultats, ben visibles, són excepcionals!

Tot plegat, som com les formigues que gairebé tot l'any ens acompanyen rondant l'escola: a poc a poc, amb el temps que tenim, anem fent pinya!

Moltes gràcies a tots els qui ho feu possible!

LES DESEAMOS
Felices Fiestas

FORNERS
PASTISSERS
PUIG

Obra de Pepi des de 1916

FORN MONTBAU (l'Olmador)
C/ Àngel Marqués 14-18 | 93 428 26 86

FORN JOANIC
C/ Escorial 6 | 93 284 95 71

FORN L'ESPLANADA
Pl. Esplanada Montbau 1 | 93 427 57 25

FORN VALL D'HEBRON
C/ Ventura Rodríguez 2 | 93 428 19 95

AMPA CEIP Els Pins

L'AMPA de l'escola Els Pins, ubicada al recinte de les Llars Mundet, és una entitat sense afany de lucre que agrupa els pares i les mares dels alumnes de l'escola. Som una associació que pretén defensar el model educatiu d'escola pública col·laborant amb la comunitat educativa. L'AMPA és el principal interlocutor que tenen els mestres i l'equip directiu per tractar els temes que afecten les famílies, i a la vegada permet també a les famílies reflexionar i opinar sobre el funcionament quotidià de l'escola i sobre els temes educatius d'abast més general.

L'AMPA participa en la presa de decisions i en el govern de l'escola a través del consell escolar del centre, i administra i gestiona els recursos que aporten les famílies mitjançant la quota anual. Els pares i les mares, organitzats en diferents comissions –educativa, d'extraescolars, de cultura popular, de festes, de llibres, etc.–, ens encarreguem de les següents activitats:

- Socialització i reutilització de llibres.
- Formació de pares i mares.
- Conciliació familiar i laboral amb els serveis d'acollida matinal i de tarda.
- Monitoratge.
- Activitats extraescolars de l'escola (piscina, ball, música, escacs, robòtica, patinatge, anglès, etc.).
- Casalet i casal d'estiu i de setembre, conjuntament amb l'Escola Baloo.
- Organització de les diferents festes al llarg de l'any.
- Acompanyament i suport en diferents activitats organitzades per l'escola.

Aquest curs hem iniciat un nou projecte d'acompanyament i col·laboració amb l'escola i hem promogut la màxima participació i implicació de les famílies per aportar més valor a la feina de l'AMPA, amb la màxima voluntat de contribuir a la millora de l'educació dels nostres fills i filles en l'entorn de la comunitat educativa i del barri.

Davant els reptes que suposa aconseguir una bona educació i una formació actualitzada, a l'institut Anna Gironella de Mundet considerem molt important que els nostres pilars pedagògics potenciïn els talents i les habilitats de l'alumnat. Per aconseguir desenvolupar aquests pilars ens basem en la teoria de les intel·ligències múltiples, l'aprenentatge per projectes d'activitats relacionades amb la realitat quotidiana de l'alumne, el plurilingüisme i l'ús dels recursos tecnològics en les activitats d'ensenyament-aprenentatge.

Les bases del model educatiu de l'institut Anna Gironella de Mundet són fruit d'un excel·lent treball en equip, un lideratge compartit expert i la participació de tota la comunitat educativa (alumnat, professorat, famílies, Centre de Recursos Pedagògics, districte, empreses i administracions educatives), així com de la utilització de sistemes de gestió de qualitat i excel·lència: l'institut fa més de sis anys que està acreditat en qualitat i té l'ISO 9001, i actualment forma part de la xarxa E 2-4 d'instituts en excel·lència.

Projectes i activitats destacades del centre

Tutoria orientadora. La bona feina d'orientació que es fa al centre (tot el seu professorat és tutor-orientador) va unida a uns objectius educatius que prioritzen la formació integral de les persones: potenciem els aspectes intel·lectuals, morals, culturals, socials i psicomotrius.

Aprenentatge-servei. Projecte curricular transversal, relacionat amb diverses matèries, en què l'alumnat desenvolupa les competències i habilitats necessàries per fomentar una ciutadania activa i compromesa amb la societat actual.

Treball basat en projectes. L'alumnat treballa amb un objectiu o tema diana d'actualitat, sobre el qual giren tots els aprenentatges de les diferents àrees de coneixement. És una feina cooperativa i en equip tant per al professorat com per a l'alumnat.

Col·laboració amb les escoles de primària. Fem diferents activitats que són significatives per a les escoles adscrites.

Participació en la Xarxa Innova FP i xarxes d'innovació pel canvi a l'ESO. Participem en diferents concursos i hem guanyat premis a la innovació (FP Innova, Fundació BCN FP, etc.).

Projecte Robòtica ESO – cicles formatius de grau mitjà i superior – batxillerat. Hem estat bicampions estatals en Robòtica VEX i hem participat dues vegades a la final mundial VEX Worlds que se celebra a Kentucky (Estats Units).

Formació dual en els cicles formatius. Actualment oferim cicles professionals en la modalitat dual, que combina l'ensenyament al centre educatiu i les pràctiques a les empreses. Aquest primer contacte amb el món laboral augmenta la projecció dels estudiants, que es formen d'acord amb les necessitats del mercat, i amplia les seves possibilitats professionals.

Participació en projectes internacionals: Erasmus, Comenius, Eurofashion. De cara a la Unió Europea i a la internacionalitat dels nostres estudis, l'institut té una posició excel·lent; la col·laboració amb altres centres de la UE ens permet conèixer altres sistemes educatius i dur a terme projectes conjunts amb aquests centres.

Actualment el nostre estimat centre té una àmplia oferta educativa, que garanteix al seus estudiants múltiples opcions per aprofitar el seu talent. No hem d'oblidar que qualsevol tipus d'estudis té com a gran objectiu, a un termini mitjà o llarg, que l'estudiant acabi treballant. A l'institut Anna Girone-lla de Mundet tenim la gran sort de gaudir d'una àmplia oferta d'estudis en cicles formatius i batxillerats, eines perfectes per als joves alumnes que acaben l'ESO i busquen dedicar-se a la seva vocació o bé realitzar-se mitjançant la formació. Cada vegada més ens trobem que abans teníem alumnes que treballaven i ara tenim treballadors que estudien. Això demostra que la formació continuada al llarg de la vida ja és un valor actiu en la contractació dels aspirants als llocs de treball, i al nostre centre estem capacitats per donar servei també en aquest aspecte.

Un dels nostres punts més forts és el grau d'inserció laboral dels nostres alumnes. En plena crisi hem aconseguit nivells que superen el 85% d'inserció laboral dels alumnes de cicles formatius (als graus superiors arribem, en algunes especialitats, al 99% d'estudiants que aconsegueixen un lloc de treball remunerat). Així, podem afirmar que entre els nostres professionals i futurs treballadors hi ha molt de talent, i que aconsegueixen desenvolupar unes competències emocionals positives (proactivitat), ètiques (complir les normes) i racionals de primer nivell. Tots aquests factors són els que les empreses demanen i volen tenir, ja que una bona reputació corporativa i la formació excel·lent dels seus operaris són uns aspectes molt importants, determinants per a l'èxit empresarial.

Institut Narcís Monturiol

Maria Antònia Sordé

Benvolguts veïns i veïnes, és un plaer poder participar a la revista *Ressò* des del carrer Harmonia cantonada amb Poesia, on l'any 1967 es posava en funcionament, com a «Sección Delegada Barcelona mixta (barrio de Montbau)» adscrita a l'Institut Menéndez y Pelayo, un centre que el 1970 va passar a tenir entitat pròpia i que el 1971 va adoptar el nom d'Instituto Nacional Narciso Monturiol. Els alumnes, nois i noies, que han passat durant tot aquest temps per les nostres aules són molts, i també són molts els exalumnes que hi han portat els seus fills i filles, i alguns exalumnes ara en són docents; tot plegat és una llarga tradició que volem mantenir.

Ens agrada formar part d'aquest barri, treballador, solidari, amb empena i ganes de crear una xarxa comuna que construeix la nostra ciutat; un barri en el qual l'alumnat participa, col·labora i s'implica en la vida del centre, al mateix temps que tots els que actualment en formem part –i tots els que n'han format part anteriorment– busquem estímuls i motivació per aconseguir el nostre objectiu: l'educació dels nois i les noies. Durant tot aquest temps hem volgut involucrar l'alumnat en el seu procés d'aprenentatge i donar-los les eines necessàries per créixer en els aspectes d'autonomia i responsabilitat; per aconseguir que, al final dels estudis que s'ofereixen, els nois i les noies siguin capaços d'incorporar-se a un món que els demana cada vegada més creativitat per adaptar-se als nous reptes socials i laborals. Aquesta és una tasca que l'institut pot tirar endavant perquè des del principi ha comptat amb la implicació dels pares i les mares dels nostres alumnes, que amb la seva actuació han donat suport al projecte del centre.

Les activitats que s'han promogut són moltes: intercanvis amb altres països, experiències de ciència i recerca, dansa, teatre, cant coral, ràdio, cinema; participació en programes europeus, escoles verdes amb clara vocació de manteniment de l'entorn i respecte pel medi ambient, itineraris literaris, foment de les llengües estrangeres (anglès, francès i alemany); el concurs literari de Sant Jordi, que va néixer amb la voluntat d'estimar i promoure la llengua catalana i que continua fent-ho des de fa 37 anys, i que ha obert la participació als centres públics i concertats del districte que tenen alumnes de 6 a 18 anys; i també la Monturiol's Band, que de segur que vau poder sentir en el darrer Rock pels Xuklis, celebrat el 20 de maig al Pla de Montbau.

Universitat de Barcelona.

Facultat d'Educació

El recinte Mundet té els seus orígens en la Casa de la Caritat de Barcelona, també coneguda com a Llars Anna Gironella de Mundet. A les Llars Mundet, construïdes el 1957, hi van arribar a viure interns fins a mil infants que patien problemes de caràcter social i tot sovint provenien de famílies desestructurades.

El recinte té un gran valor patrimonial i artístic, amb edificis com el Palau de les Heures, residència provisional i refugi anti-aeri del president Companys durant els anys de la Guerra Civil, i l'actual edifici de Llevant, habilitat com a camp de concentració de presoners d'Horta durant els anys 1939 i 1940.

En l'actualitat podem trobar-hi dues facultats (Educació i Psicologia) i l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de Barcelona, així com també l'escola bressol L'Arboç, l'escola d'educació infantil i primària Els Pins, l'institut Anna Gironella de Mundet, el centre d'educació especial La Ginesta i el centre d'acollida de persones grans Respir, dependent de la Diputació.

L'ecosistema del recinte Mundet compta amb extensos jardins florals i vegetació exòtica, que es va plantar durant la construcció del jardí romàntic del Palau de les Heures, a finals del segle XIX. La fauna està constituïda sobretot per espècies pròpies de la zona.

La Facultat d'Educació de la Universitat de Barcelona va néixer l'any 2014, fruit de la unió de les facultats de Formació del Professorat i de Pedagogia; tanmateix, acull nous estudiants a les seves aules des de fa més de cent setanta anys, ja que el seu precedent més antic, l'Escola Normal, es va crear el 1845. Actualment és la segona facultat de la Universitat de Barcelona en nombre d'estudiants i professorat, i compta amb quasi 10.000 estudiants.

A la Facultat s'hi imparteixen totes les matèries incloses en el currículum escolar: biologia, ciències socials, didàctica, educació física, educació visual i plàstica, física, geologia, investigació educativa, matemàtiques, música, primeres, segones i terceres llengües, química, història, etc. És com una petita universitat, atès que integra gairebé totes les àrees de coneixement en un sol centre.

Noticias de urbanismo y gestión social en Montbau

Tony Mateo

Reurbanización del perímetro de la segunda fase de Montbau

Como todos sabéis, en la anterior legislatura se rehabilitaron las nueve placetas interiores de la llamada «segunda fase» del barrio, obra largamente esperada que se materializó bastante bien, pero que al final quedó incompleta al no incluir la zona perimetral norte del barrio.

Por fin, tras casi otros tres años de espera y reivindicación, este otoño de 2017 se han retomado los trabajos en la zona inferior y media de la calle Harmonia, donde escaleras, aceras, parterres y mobiliario urbano con más de 50 años de vida necesitan una actualización urgente. El presupuesto inicial es de 2,5 millones de euros.

Hace prácticamente un año, a instancias de la Asociación de Vecinos, se constituyó una comisión de seguimiento, abierta a todos los vecinos de la zona afectada, para acceder a la información previa disponible y hacer las aportaciones que se considerasen oportunas. Esta comisión se ha reunido media docena de veces y esperamos que pueda

La parte correspondiente a la zona superior de la calle Harmonia, final de Vayreda y entorno de la Escola Baloo, quedará aplazada para el ejercicio 2019

Este otoño de 2017 se han retomado los trabajos en la zona inferior y media de la calle Harmonia

mantenerse operativa durante toda la ejecución de la obra, para hacer un seguimiento y control directo de los trabajos.

Los planos del proyecto donde se describe esta primera intervención están en la Asociación de Vecinos a disposición de quien desee consultarlos. La parte correspondiente

a la zona superior de la calle Harmonia, final de Vayreda y entorno de la Escola Baloo, aunque está incluida en el mismo proyecto de intervención, quedará aplazada para el ejercicio 2019, con un presupuesto adicional de 1,6 millones de euros todavía pendiente de asignar. Por lo tanto, tendremos que seguir de cerca esta reivindicación hasta que se complete la obra.

Harmonia, 6

Plaza Sorolla

Esta plaza, que fue punto de encuentro habitual para los vecinos de esa zona del barrio durante más de 40 años, fue precintada por los propietarios del parking situado debajo en 2014, ante la imposibilidad de alcanzar un acuerdo entre la comunidad de propietarios y el ayuntamiento sobre el mantenimiento de la plaza, lo que acabó generando graves desperfectos en la zona inferior del parking. Desde el primer momento hemos orientado nuestros esfuerzos a recuperar el diálogo entre las partes, considerando que este es un espacio irrenunciable para nuestros vecinos.

Pronto la plaza Sorolla volverá a ser un espacio abierto para uso y disfrute de nuestros vecinos

Ahora, tras varias reuniones a tres bandas, parece que este tema se ha reencauzado por fin, y se trabaja sobre la forma jurídica más eficaz y asumible por todas las partes para cubrir esta contingencia, de forma que el ayuntamiento pueda asumir el mantenimiento regular del espacio y la propiedad no considere mermado su derecho.

A la espera, pues, de que la definición jurídico-formal de este compromiso tome forma escrita, pronto la plaza Sorolla volverá a ser un espacio abierto para uso y disfrute de nuestros vecinos.

Bus de barri

Si el proyecto no se tuerce tendremos por fin bus de barri en el otoño de 2018

Esta es otra reivindicación histórica del barrio de Montbau, ya que, pese a ser el barrio más envejecido de toda la ciudad, todavía hoy somos el único barrio en la ladera de Collserola, desde Sant Joan de Déu hasta Ciutat Meridiana, que no cuenta con un bus de proximidad que nos acerque a los equipamientos y servicios de primera necesidad: CAP, Hospital de Sant Rafael, Mercado Vall d'Hebron, servicios sociales, Casa Grogà, supermercados, casas de los barrios vecinos, etc.

Nuestros requerimientos innegociables eran tres:

- Que nos acercara a esos servicios de primera necesidad para nuestros vecinos y nos devolviera al barrio.
- Que ni el trayecto de ida ni el de vuelta tuvieran una duración superior a los 30 minutos.
- Que la consecuencia no fuera una reducción considerable de plazas de aparcamiento.

En el último año este tema se ha reactivado, y tras varias reuniones en que la constante ha sido un estira y afloja con los barrios colindantes y la administración municipal, ahora tenemos bien delimitados los términos y parece que se han asumido nuestros requerimientos e incluso una fecha de aplicación. Así, si el proyecto no se tuerce tendremos por fin bus de barri en el otoño de 2018.

Peluquería Unisex
JAIME - 1
C/ Harmonia, 25
Tel. 93 428 58 46
08035 BARCELONA
• La buena Peluquería
• Asesor de imagen

Tallers Montbau
Jose Escabias
C/ Sorolla, 14, baixos
08035 Barcelona
Tel. +34 934 284 286
tmontbau@redcecauto.com

Red de tallers
Cecauto

Equipamientos de barrio

Como sabéis, otro de los grandes déficits de Montbau es su carencia de equipamientos para la actividad social comunitaria. No tenemos Centro Cívico, ni Casal de Barrio, ni Casal de Gent Gran, ni de Joves...

El funcionamiento del Gimnàs es una realidad bien consolidada

En 2012 conseguimos una rehabilitación razonable del Gimnàs Municipal (junto a la biblioteca) y firmamos un protocolo entre el ayuntamiento, por un lado, y AEEF, Big Band y Asociación de Vecinos, por el otro, por el cual asumíamos una gestión conjunta con el compromiso de fomentar una parrilla de actividades

que justificaran la necesidad del barrio de tener los equipamientos mencionados. Cinco años después el funcionamiento del Gimnàs es una realidad bien consolidada, la gestión ha sido asumida por el propio ayuntamiento, y el actual dinamizador, Aleix Porta, está plenamente integrado en el barrio y comprometido con la necesidad de mantener y fomentar propuestas atractivas para nuestros vecinos; no es un Casal de Barrio, pero cubre una parte de sus posibles servicios.

Por otra parte, el Espai Montbau (Llar dels Jubilats de la desaparecida Caixa de Catalunya), hoy con titularidad de la Fundación Catalunya La Pedrera, mantiene desde hace años un número importante de propuestas en especial para nuestros mayores, fruto de una relación a tres bandas entre el Ayuntamiento, la propia Fundación y la Asociación de Vecinos.

Desde octubre este espacio ha ampliado sus horarios y abre sus puertas también los viernes y sábados por la tarde, lo que facilita esa función de punto de encuentro para nuestra gente mayor, necesitada de compartir su tiempo y su vida social. No renunciamos ni renunciaremos a reivindicar los equipamientos que necesitamos y que nuestros barrios vecinos ya tienen, y poco a poco conseguimos avanzar también en este tema. La complicidad y el compromiso del barrio en estos temas son fundamentales.

El Espai Montbau ha ampliado sus horarios y abre sus puertas también los viernes y sábados por la tarde

Capdavanter a la Intercasals de Tennis Taula Sèniors

A dos partits per acabar la primera ronda, l'AAVV de Montbau de tennis taula sènior encapçala la graella amb 15 punts, seguit de l'Horta A amb 13. La Lliga Intercasals agrupa una quinzena d'equips de tota la ciutat i l'equip del nostre barri ja va quedar 2n en l'edició 2016/17, darrere de l'Horta A. El pròxim 16 de gener a les 10 h se celebrarà el derbi entre primer i segon a la Sala Polivalent i l'equip sol·licita el suport del públic. Els quatre membres de l'equip s'entrenen cada dimarts a les 11 i els dijous a les 16 a la Sala Polivalent.

BOCADILLOS TAPAS PLATOS COMBINADOS
Bar Restaurant
J5
Plaza Zurbarán, 1
08035 Barcelona
Tel. 93 428 38 44
Horario: de lunes a domingo de 6:30 a 24:00 h.

Mila del Coso, la meva mare

Cristina Puigdomènech del Coso

La meva mare, Valentina del Coso Lamprave, *Mila*, va ser una veïna del nostre barri durant els onze primers anys de la seva vida matrimonial. Va arribar a Barcelona el 1962 per començar una vida plena d'il·lusions al costat del seu gran amor (el meu pare), Josep Puigdomènech.

Enamorada de la seva ciutat, Pamplona, va aprendre a estimar Montbau, Barcelona i Catalunya perquè aquesta terra li va donar escalf i acollida i hi va veure néixer i créixer els seus tres fills. Dona culta i treballadora, amant del sol i els amics, de la lectura i la poesia, en moltes ocasions va escriure poemes que reflectien els seus estats d'ànim, que lloaven persones estimades o miraven la vida que passava.

La Mila ens va deixar el 5 de gener del 2016. Sovint li deia que havia de publicar els seus poemes, però no li semblaven prou bons per fer-ho. Tímidament, n'havia presentat algun en concursos de poesia de barri que havien obtingut sempre premis, però ella no tenia més aspiracions que expressar, de forma bella, tot el seu ric interior que sortia en forma de poema. Aquest vol ser un homenatge a ella, perquè allà on ella no va arribar, vull arribar-hi jo compartint el seu llegat amb tots els qui en vulguin gaudir.

Amistad

La amistad es como un chal
que te envuelve suavemente.
No te oprime, no te aprieta,
te rodea y te comprende.
Te necesita y te da,
no te pide y te devuelve.

La vida

La vida está hecha de sueños e insomnios,
de arruga y tersura, de amargura y miel,
de hondos silencios, sonoros discursos,
angustias, coraje, esperanza y fe.
La vida está hecha de todo mezclado.
En horas dichosas, ¡¡qué agradable es...!!
En horas amargas, ¡¡qué difícil es...!!

*1r Premi de Poesia del Fòrum
Cultural de la Guineueta*

Desembre 1984

La Casa dels Xuklis, un cor que batega dins un barri, amb molta força!

Ja són sis anys que l'AFANOC va construir aquest projecte que acull famílies amb un infant i adolescent amb càncer amb l'objectiu de millorar la seva qualitat de vida. La proximitat amb els hospitals referents és clau, i trobar-se en un entorn especial, amable i acollidor com és el barri de Montbau sens dubte suma i multiplica.

Des d'aquest espai volem agrair la implicació de tots els veïns i el suport que dia a dia reben els Xuklis.

Per a més informació sobre els projectes, per col·laborar amb propostes, per adquirir marxandatge, per difondre aquesta gran tasca, poseu-vos en contacte amb nosaltres.

MONTBAU, TERRITORI XUKLI!!

www.afanoc.org · 93 237 79 79

Ressò de
Montbau
Revista independent d'Horta Guinardó